

عنوان مقاله:

نقد دو کتاب مولوی نامه و میناگر عشق در مثنوی پژوهی

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

علی محمد پشت دار - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور تهران جنوب

حجت بهاریفر - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

مثنوی پژوهان از آغاز خلق مثنوی معنوی با موضوعات متنوع و شیوه های درهم تنیده ی داستان در داستانش که بر پایه و اسلوب قرآن کریم و شگرد تداعی معانی است، برخورد کرده اند و آن را در مقایسه با نظایر خود متفاوت یافته اند. بررسی این موضوعات متنوع با همه ی گستردگی، یکی از راه های مهم مثنوی پژوهی است. این پژوهش در نظر دارد به شیوه تحلیل محتوا (تحلیلی- توصیفی) این دو اثر (مولوی نامه و میناگر عشق) را که در طبقه بندی موضوعات مثنوی نسبتا کامل ترین آثار موجود است نقد و بررسی نماید و پیش بینی می شود که در مجموع استاد همایی با طرحی از پیشاندیشیده به طبقه بندی موضوعات مثنوی دست زده است و البته به لحاظ بسامد، عناوینو مدخل های بررسی شده در کار ایشان کمتر است، اما کریم زمانی در میناگر عشق به لحاظ بسامد، مدخل های بیشتری را بررسی کرده، اما این مدخل ها گاهی تکراری و گاهی متداخل و در پارهای موارد بدون ذکر توضیحات کاملی احصا شده است.

کلمات کلیدی:

نقد و تحلیل، موضوع، مثنوی، مولوی نامه، میناگر عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639808>

